

РЕШЕНИЕ

№ 319

гр. Варна, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагъзова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагъзова Търговско дело № 20223100900623 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени от М. И. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Севлиево, ул. „Баучер“ № 5, ет. 2, ап. 6 срещу „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, обективно кумулативно съединени иски с правно основание **чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати сумата от **200 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени вследствие на ПТП, настъпило на 14.08.2020 г. в гр. Варна, по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес“, с рег. № Т2272ВТ, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователна полица № 22/119003403217 със срок на валидност 14.12.2019г. – 13.12.2020г., както и сумата от **12 227,09 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди за разходи за лечение за периода 21.08.2020г. – 22.07.2021г., ведно със законната лихва до окончателното плащане с начална дата, както следва: 29.01.2021 г. - датата на претенцията по чл.498 от КЗ, за разходите, направени до тази дата, а за последващите такива - считано от момента на извършването на всеки от отделен разход.

Ищецът твърди, че за описаното по-горе ПТП отговорността на виновното лице е ангажирана по силата на споразумение, одобрено с влязло в сила на 28.07.2022 г. определение, по НОХД № 2583/2022 г. по описа на ВРС, НО, за това, че на 14.08.2020 г. в гр. Варна в района на складова база, около № 24 на бул. „Република“, управлявайки лек автомобил „Мерцедес“, с рег. № Т2272ВТ, извършил маневра ляв завои, пресякъл маркировка М15 –

забраняваща навлизането в другата пътна лента и предизвикал удар с управлявания от ищеца мотоциклет „Ямаха“, с рег. № B2672B, с което нарушил чл. 6, т. 1 от ЗДвП, чл. 65, т. 6 от ППЗДвП, чл. 37, ал. 3 от ЗДвП и чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. В резултат от удара на ищеца са причинени една тежка телесна повреда, довела до осакатяване на лявата ръка и четири средни телесни повреди, а именно: 1. контузии на множество вътрешни органи, довели до количествено нарушение на съзнанието с епизоди на безсъзнателно състояние, остра дихателна недостатъчност и нестабилна сърдечна дейност, обусловили разстройство на здравето, временно опасно за живота; 2. множество счупвания на гръдни и поясни прешлени и ребра, довели до трайно затруднение в движението на снагата за период от около 6-12 месеца; 3. открита фрактура и изкълчване на дясна китка, обусловило трайно затруднение в движението на десния горен крайник за около 3-6 месеца и 4. рана в областта на лявото коляно с подлежащо разкъсване на четириглавия бедрен мускул, обусловило трайно затруднение в движението на долния ляв крайник за около 3-4 месеца. След произшествието ищецът бил транспортиран и приет по спешност за оперативно лечение в Клиниката по отропедия и травматология към МБАЛ „Св. Анна“, гр. Варна. Там бил интубиран и поставен в медикаментозна кома; настъпили усложнения в състоянието му – мозъчен оток и травматичен шок. На 26.08.2020 г. бил настанен в Клиниката по неврохирургия към лечебното заведение в тежко увредено общо състояние. На 27.08.2020 г. състоянието му рязко се влошило и бил приведен в отделението по анестезиология и интензивно лечение. След като на 08.10.2020 г. ищецът бил изписан от болницата, на 28.10.2020 г., 24.11.2020 г. и 08.01.2021 г. претърпял манипулации по реконструктивна хирургия и хирургия на ръка в УМБАЛ „Софиямед“. На 23.02.2021 г. в МБАЛ „Д-р Стойчо Христов“ ЕООД, гр. Севлиево, на ищеца била извършена нова оперативна интервенция. На 25.03.2021 г. в МБАЛ „Сърце и мозък“, гр. Плевен е опериран отново, като са му извършени ексцизия или деструкция на лезии на гръбначния мозък и менингите му. Съгласно Експертно решение № 91191/15.10.2021 г., към момента на депозиране на исковата молба ищецът е с определена 96% трайна неработоспособност. Към момента на предявяване на исковите, състоянието му не се е подобрило, все още изпитва болки в увредените области и не може да движи горния си ляв крайник. В резултат на получените тежки травми ежедневието на ищеца се променило изцяло, затворил се е в себе си, има неспокоен сън, изпитва чувство на тревожност, потиснатост, непълноценност, страх от превозни средства, понякога и липса на апетит. Тъй като към датата на произшествието автомобилът, управляван от виновния водач, бил застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, пострадалият отправил към застрахователя извънсъдебна претенция с вх. № 024/29.01.2021 г. за обезщетяване на претърпените имуществени и неимуществени вреди. Към момента на депозиране на исковата молба обезщетение не е определено и изплатено.

По реда на чл. 367 ГПК, ответникът оспорва предявените искове по

основание и размер. Признава наличието на валидно застрахователно правоотношение по полица № 22/119003403217 за процесния лек автомобил. Оспорва всички наведени в исковата молба твърдения, включително изключителната вина на водача на автомобила и загубата на пълна функционалност на лявата ръка, като се твърди, че последната не е вследствие на произшествието. Оспорва описания механизъм на произшествието и релевира възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, обосновано с твърдения, че ищецът е управлявал мотоциклета с превишена скорост, без поставена каска и предпазно облекло и без да притежава разрешение за правоуправление за съответната категория за управление на мотоциклета. Твърди се и че претендираните разходи не са във връзка с проведеното лечение. Размерът на претенцията се оспорва като прекомерен.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК е депозирана допълнителна искова молба, в която възраженията на ответника се оспорват като неоснователни. Ищецът се позовава на приетия за безспорен в хода на наказателното производство механизъм на произшествието, според който изключителната вина е на водача на лекия автомобил, който предприел навлизане в насрещната лента за движение при забранителна маркировка. Сочи, че е притежавал нужната правоспособност за управление на съответното превозно средство, движел се е в границите на разрешената скорост, спазвайки правилата на ЗДвП и е бил оборудван по съответния ред с необходимите облекло и каска. Налице е осакатяване на лявата му ръка, а всички представени документи са свързани с неговото лечение.

В срока по чл.372, ал.2 от ГПК ответникът не е депозирал отговор на допълнителната искова молба.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от **фактическа страна**:

Със споразумение, одобрено с влязло в сила на 28.07.2022 г. определение, по НОХД № 2583/2022 г. по описа на ВРС, НО, подсъдимият И. В. И. е признат за виновен за това, че на 14.08.2020 г. в гр. Варна в района на складова база, около № 24 на бул. „Република“, управлявайки лек автомобил „Мерцедес“, с рег. № Т2272ВТ, нарушил правилата за движение по пътищата, както следва: чл. 6, т. 1 от ЗДвП, чл. 65, т. 6 от ППЗДвП, чл. 37, ал. 3 от ЗДвП и чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и по непредпазливост причинил на М. И. Д. тежка телесна повреда, изразяваща се в многофрагментно счупване на лявата лопатка с травматична увреда на левия мишничен нервен сплит, довело до осакатяване на лявата ръка и четири средни телесни повреди, а именно: 1./ подкожен емфизем по задната повърхност на дясната гръдна половина, хемопневмоторакс (натрупване на кръв и въздух) в лявата част на гръдната кухина и начален хемоторакс (натрупване на кръв) в дясната гръдна кухина, контузия на двата бели дроба с развита клинична картина на травматичен шок - развитие на дифузен оток на мозъка, количествено нарушение на съзнанието с

епизоди на безсъзнателно състояние, остра дихателна недостатъчност и нестабилна сърдечна дейност, обусловили разстройство на здравето, временно опасно за живота; 2./ счупване на телата на 7-ми и 10-ти гръден прешлен, счупване на левите странични израстъци на гръдните прешлени от 1-ви до 8-ми и левите странични израстъци на 1-ви, 2-ри и 4-ти поясни прешлена, травматична увреда на нервните коренчета на гръдната част на гръбначния стълб, счупване на ребрата от 1-во до 4-то двустранно и 5-то и 6-то в дясно, довели до трайно затруднение в движението на снагата за период от около 6-12 месеца; 3./ открита фрактура и изкълчване на дясната китка - изкълчване на горния ред киткови кости със счупване на ладиевидната, луниевидната и главичковата кост, обусловило трайно затруднение в движението на десния горен крайник за около 3-6 месеца; 4./ рана в областта на лявото коляно с подлежащо разкъсване на четириглавия бедрен мускул и създадена комуникация между колянната става и външната среда, обусловило трайно затруднение в движението на долния ляв крайник за около 3-4, престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“ пр.1 вр. чл.342, ал.1 от НК, за което е наказан с пробация за срок от 10 месеца и лишаване от право да управлява МПС за срок от 10 месеца.

От представената разпечатка от регистъра на Гаранционен фонд се установява, че към момента на ПТП за лек автомобил „Мерцедес“, с рег. № Т2272ВТ е действала застрахователна полица № 22/119003403217 със срок на валидност 14.12.2019г. – 13.12.2020г., сключена с ответника като застраховател.

Ищецът е отправил към ответника претенции за заплащане на обезщетение във връзка с претърпените от него вреди с вх. № 024/29.01.2021г. за сумата от 110000 неимуществени вреди и 8650.94 лева имуществени вреди и с вх. №13310/29.11.2021г. за сумата от 200000 лева неимуществени вреди и 15000 лева имуществени вреди.

За доказване на направените разходи за лечение са представени разходооправдателни документи на обща стойност 12003.15 лева.

От представеното по делото свидетелство за управление на МПС, с валидност в периода 01.08.2019г. – 01.08.2029г., се установява, че ищецът е бил правоспособен водач на съответната категория МПС към момента на ПТП.

Прието е като доказателство по делото Експертно решение на ТЕЛК 91191/15.10.2021г., с което на ищеца са определени 96% трайно намалена работоспособност за срок до 01.10.2023г.

От заключението на допуснатата комплексна *съдебно-медицинска експертиза* (СМЕ) се установява, че в резултат на ПТП ищецът е получил следните травматични увреждания: - Съчетана травма, глава, гръден кош, крайници, довела да развитие на мозъчен оток и травматичен шок, обусловили разстройство на здравето временно опасно за живота; - Счупване на 1, 2, 3 и 4 ребра двустранно, 5 и 6 ребра в дясно, контузия на белия дроб с

пневмо и хемоторакс, обусловили разстройство на здравето временно опасно за живота; - Счупване на лява лопатка-многофрагментно, обусловило трайно затруднение на движенията на левия горен крайник за повече от 30 дни; - Счупване на 7 и 10 гръден прешлен и страничните израстъци в ляво на 1 до 8 гръдни прешлени и на 1 до 4 поясни прешлени обусловили трайно затруднение на движенията на снагата за повече от 30 дни; - Счупване на кости на дясна гривнената става с изкълчване и разкъсно-контузна рана по гърба на дясната ръка, обусловили трайно затруднение на движенията на десния горен крайник за повече от 30 дни; - Голяма разкъсно-контузна рана в областта на ляво коляно с частично разкъсване на сухожилието на четириглавия мускул, обусловила трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за повече от 30 дни; - Дискови хернии между 2 и 3, 3 и 4 и 5 и 6 шийни прешлени и между 2 и 3, и 3 и 4 гръдни прешлени, травма на нервните коренчета с увреждане на брахиалния плексус довело до пареза на левия горен крайник, без изгледи за подобрене две години и половина след травмата, която обуславя осакатяване. След ПТП ищецът е приет в спешно отделение на МБАЛ „Света Анна“ Варна, започната е активна реанимация, интубиран, поставен дрен в лява гръдна кухина, осигурен централен венозен път, оперативно е обработена раната на дясната китка с наместване на изкълчването и фиксация с Кирнерови игли, поставен е и за обездвижване на ръката външен фиксатор. В ортопедична клиника на същата болница е обработена хирургично раната на ляво коляно, поставена е гипсова превръзка на левия крак. На 26.08.20г. е преведен в Кл. Неврохирургия, но поради влошаване на състоянието е върнат в ОАРИЛ. на 27.08.20г. След стабилизиране на състоянието е преведен в Неврохирургия на 26.09.20г. До 08.10.20г. лечението е продължило в клиника по Неврохирургия на същата болница. Направена е трахеостома. На 26.10.20г. е приет в УМБАЛ „СОФИЯМЕД“ в клиника по ортопедия, където е опериран - отстранени са Киршнеровите игли от дясна китка и е направена кожна пластика на раната на ръката. На 23.11.20г. е постъпил в същата болница, направена е операция - Невротизация на моторно клонче на улнарния нерв към двуглавия мускул на лява ръка поради пареза на прексус брахиалис. На 06.01.21г. е постъпил в същата болница, направена операция - Невротизация на супраскапуларния нерв към акцесорния нерв. Последните две операции целят допълнителна инервация от запазени нерви към мускули, загубили инервацията си поради увреждане на брахиалния плексус. На 23.01.21г. е постъпил в Хирургичното отделение на МБАЛ „Стойчо Христов“ гр. Севлиево поради флегмон на ляво бедро в зоната на горния полюс на получената рана по време на ПТП, най-вероятно от останало чуждо тяло. Направена е инцизия, евакуация на гнойна материя, поставен е дрен. На 22.01.21 г. е постъпил в МБАЛ "Сърце и мозък" гр. Плевен. Опериран поради ликворна киста в областта на шията. Направена е евакуация на кистата и освобождаване на брахиалния плексус. Проведеното лечение е правилно, адекватно и навременно. След преглед на ищеца, извършен на 10.02.2023г., вещото лице е констатирало следната степен на

възстановяване: походка с леко накуцване с левия крак; движенията в дясната киткена става са ограничени: 5 гр. свИ.е към гърба на ръката и 10 гр. към дланта /норма 80 и 90 гр./; ляв горен крайник-невъзможни активни движения в ставите на крайника, мускулата е атрофична, сетивността е смутена, има потрепване на 2 и 3 пръсти при опит за движения; крайникът е нефункционален; пасивните движения в киткената и раменни стави са ограничени, движенията в колянна ставата са - пълно изправяне, свИ.е до 100 гр. при норма 130 гр.; налице е S образно изкривяване на гръбначния стълб, движенията в шийната област са ограничени, главата е фиксирана наклонена на дясно, ротацията в шийната област ляво-дясно е около 25-30гр. при норма 45 гр.; В поясно-гръдния отдел на гръбначния стълб движенията са ограничени, при навеждане напред ръцете от пода са на 45 см., констатира и множество оперативни и други трайни белези с размер от 20 ст. до 31 см. Налице са множество увреждания, които никога няма да се възстановят и ще останат завинаги - Функцията на левия горен крайник; S-образното изкривяване на гръбначния стълб причинено от множествените счупвания; ограничените движения в дясната киткена става; ограниченото свИ.е в лявата колянна става; дисковите хернии без изгледи за подобрение. По отношение на останалите травми необходимото време за възстановяване варира от 2 мес. до 3 мес. Всички обективирани в приложените по делото документи разходи са относими към проведеното лечение, с изключение на приложената на стр. 146 фактура за превод на епикриза, която според вещото лице няма отношение към проведеното лечение. Вещото лице е категорично, че ищецът е бил с предпазна каска на главата и поради това няма наранявания в тази част на тялото, за друго защитно облекло в материалите по делото няма данни.

От заключението на допуснатата *съдебно-психиатрична експертиза*, се установява, че вследствие на претърпяното ПТП ищецът е развил малоценностни преживявания, свързани с чувство за безпомощност и невъзможност да се справя сам с ежедневните дейности. В резултат на тези затруднения е станал по-напрегнат, раздразнителен, рязък в ежедневно общуване. Споделя за притеснения от външния си вид и нарушен нощен сън. Развил е песимистични нагласи предвид необратимия характер на част от травмите, към които се опитва да се адаптира. Освидетелстваният споделя за промяна в социалното си поведение – избягва да посещава оживени места, като търговски центрове, масови мероприятия и др., тъй като се притеснява от очевидните изкривявания на гръбначния стълб и напълно неподвижната лява ръка. Невъзможността му да упражнява професията си се дължи на физическите травми, а не на психичното състояние, но това от своя страна води до повишено нервно напрежение и чувство за непълноценност. При ищеца се установяват психопатологични феномени, предимно в емоционалната и мисловната сфери, които са изводими от обективната действителност (последичите от ПТП). Тези феномени обаче не достигат до степен на изразено психично разстройство. Няма обективни данни и за наличие на психично разстройство в миналото.

Според заключението на допуснатата първоначална съдебно-автотехническа експертиза (САТЕ) въз основа на изходните данни от огледния протокол скоростта на мотоциклета преди удара е била 50.47 km/h., а при настъпване на произшествието - 39.67 km/h. Вещото лице е категорично, че водачът на мотоциклета не е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП.

С оглед предприетото от ответника оспорване на заключението на САТЕ е допуснато провеждането на *повторна тричленна съдебно-автотехническа експертиза*, от заключението на която се установява, че скоростта на мотоциклета в момента на удара е била 57,28 km/h., а преди ПТП - 79,70 km/h. Разрешената скорост за движение в района на ПТП за мотоциклети и леки автомобили е 50 km/h. Опасната зона за спиране на мотоциклета със скоростта му преди ПТП е 61,72 m. Опасната зона за спиране на мотоциклета при движение със скорост 50 km/h е 31.28 m. За водача на мотоциклета е било технически възможно да възприеме за първи път автомобила в момента, в който последният се е появил на пътното платно. Тъй като и двете МПС са се движили в една и съща пътна лента, е въпрос на тълкуване и гледна точка кога от автотехническа гледна точка възниква опасната ситуация, като вещите лица са разгледали три варианта за наличието на възможност за спасителна маневра на мотоциклета, ако същият се е движил с максимално разрешената скорост: 1./ Ако се приеме, че опасността възниква в момента, в който автомобилът пресича първоначалната траектория за движение напред на мотоциклета, то мотоциклетистът е нямал техническа възможност да предотврати ПТП - във всички случаи пълният му спирачен път е по - голям от отстоянието му от мястото на удара; 2./ Ако се приеме, че опасността възниква, когато автомобилът навлиза в пътната лента изобщо, то мотоциклетистът е имал техническа възможност да предотврати ПТП - във всички случаи пълният му спирачен път е по - малък от отстоянието му от мястото на удара; 3./ Ако се приеме, че опасността възниква когато автомобилът вече е навлязъл на пътното платно - в момента, в който е предприел маневрата, но още не е пресякъл траекторията за движение напред на мотоциклетиста т.е. когато е проявил признаци, че ще извършва маневра, то мотоциклетистът е нямал техническа възможност да предотврати ПТП - във всички случаи пълният му спирачен път е по - голям от отстоянието му от мястото на удара. Вещите лица са единодушни, че втората хипотеза не е най - правилната от техническа гледна точка, тъй като самото навлизане в пътното платно не е опасно и първоначално не пресича траекторията за движение на мотоциклета.

От показанията на свидетеля И. И., разпитан в качеството му на водач на застрахования автомобил, се установява, че преди да извърши маневрата се огледал за идващи превозни средства, но не забелязал такива. Не може да прецени с каква скорост се е движил мотоциклетистът. Не е чул шум от движение на мотор. Видимостта била около 100 m.

От показанията на свид. Татяна Атанасова, разпитана в качеството ѝ на

очевидец на обстановката непосредствено след инцидента, се установява, че кракът и ръката на ищеца били силно увредени. Същият бил с поставена каска на главата.

От показанията на свид. Георги Д. – брат на ищеца, се установява, че след многобройните операции и продължителния болничен престой, през който състоянието на ищеца било критично и животозастрашаващо, след м. 10 2020г. възстановяването му продължило в домашни условия. Същият бил в безпомощно състояние, не можел да ходи, да поддържа хигиена, да говори. Майка му напуснала работа, за да се грижи за него. Ежедневно правил раздвижване с рехабилитатор. След края на 2022г., когато се преместил в родния си град, започнал да прави разходки първо вкъщи. Дълго време не бил в състояние, а и нямал желание, да напуска дома. Отказвал да излиза, тъй като не се чувствал спокоен. В резултат на уврежданията са налице трайни последствия – изкривяване на врата и в гръбнака, лявата му ръка е изцяло обездвижена, няма жизнена енергия. Промени настъпили и в емоционалната му сфера, станал доста изнервен. Понастоящем приятелката му помага за ежедневни дейности като обличане, хранене и др.

При тази фактическа установеност, настоящият състав на Варненски окръжен съд, достигна до следните **правни изводи**:

Отговорността на застрахователя по прекия иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ е функционално обусловена от отговорността на застрахования по задължителната застраховка „гражданска отговорност“ водач на моторно превозно средство. Отговорността на водача е за непозволено увреждане и фактическият ѝ състав включва действие или бездействие, което е противоправно, извършено е виновно и в резултат от него са настъпили вреди. Съгласно чл.45, ал.2 от ЗЗД вината се предполага до доказване на противното. В тази връзка за успешното провеждане на прекия иск срещу застрахователя по чл.432, ал.1 от КЗ в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" по отношение на съответния автомобил, настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние от страна на застрахования, причинна връзка между деянието и вредоносния резултат, както и вида и размера на претърпените вреди. В тежест на ответника е да докаже релевираните възражения за съпричиняване.

По делото не са спорни фактите относно настъпилото на 14.08.2020г. застрахователно събитие, както и че то представлява покрит от процесното застрахователно правоотношение риск. Одобреното споразумение, имащо значението на влязла в сила присъда, е задължително за гражданския съд на осн. чл. 300 от ГПК и следователно изключва преценката на настоящия състав относно това дали е извършено деянието, противоправно ли е то и относно вината на дееца. С оглед на изричната забрана на коментираната разпоредба, съдът намира, че в настоящото производство не може да се изследва и

въпросът относно причините, поради което е настъпило произшествието, тъй като те са релевантни към въпроса за вината. Що се отнася до механизма на произшествието, в гражданския процес тези факти могат да се обсъждат само досежно релевираното възражение за съпричиняване.

От заключенията на допуснатите експертизи безспорно се установяват и останалите елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане – причинените на ищеца телесни увреждания като резултат от виновното поведение на деликвента, които в конкретния случай са и съставомерен резултат от деянието.

По изложените съображения предявеният иск се явява доказан по основание.

По отношение на неговия размер съдът, на основание чл.52 от ЗЗД, следва да определи дължимото обезщетение съобразно критериите за справедливост и по вътрешно убеждение. Цитираната норма предполага обезвреда на телесните и психическите увреждания на пострадалия и претърпяните във връзка с тях болки, страдания и негативни емоционални усещания и дискомфорт. Въведеният от закона критерий не е абстрактен, а е детерминиран от редица обективно съществуващи обстоятелства, сред които актуалната икономическа ситуация в страната, общественото възприемане на справедливостта, характерът на уврежданията, възрастта на пострадалия, прогнозите за възстановяване, времето, изминало от увреждането, положените от пострадалия усилия за преодоляване на последиците и др. (ППВС 4/68).

При определяне на паричен еквивалент на понесените от ищеца неимуществени вреди настоящият състав отчита следните обстоятелства: ищецът е на 34 г. в трудоспособна възраст. Вследствие на ПТП същият е претърпял една тежка и четири средни телесни повреди, подробно индивидуализирани в присъдата, част от които опасни за живота. Налице са множество увреждания с траен и неизлечим характер. Понастоящем персистират затрудненията в движението на дясната китка, парезата на ляв горен крайник, изкривяване на гръбначния стълб, видимо особено в шийната област. В периода август 2020 – март 2021 ищецът е претърпял множество хирургични интервенции. Първоначалното и последващото следоперативно болнично лечение е със значителна продължителност. Преживяното е оказало негативно въздействие и върху психо-емоционалната сфера на ищеца. В резултат от травмите ищецът е претърпял съществени по интензитет морални вреди, изразяващи се във формирано чувство за малоценност, определено от затрудненията в ежедневните дейности, вкл. обличане, самообслужване, домакински дейности, както и от невъзможността за извършване на професионална дейност и практикуване на спорт, с които се е занимавал преди инцидента, както и развита песимистичната нагласа към бъдещето, предвид необратимия характер на една част от уврежданията, които ще останат за цял живот. Инцидентът се е отразил неблагоприятно и върху

личния и социален живот на ищеца. Работоспособността му е трайно намалена с 96%, което за човек в млада възраст значително ограничава възможността да се издържа чрез трудова или стопанска дейност. С оглед конкретните прояви на увреждане, възрастта на пострадалия и интензитета на претърпените физически травми и емоционални негативни преживявания, съдът намира, че справедливият размер на общо дължимото обезщетение за неимуществени вреди възлиза на 200 000 лева.

При този извод на съда, подлежи на обсъждане релевираното от страна на ответника възражение за съпричиняване, произнасянето по което предполага преценка доколко поведението на пострадалия е способствало за настъпване на деликтния резултат. Релевантен за съпричиняване на вредата от страна на увреденото лице е само онзи конкретно установен негов принос, без който наред с проявеното от него неправомерно поведение, не би се стигнало до вредоносен резултат. Поради това не всяко поведение на пострадалото лице, действие или бездействие, дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а само това, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди.

Съдът намира всички релевирани от ответника възражения за съпричиняване за неоснователни.

Съвкупният анализ на събраните по делото доказателства не води до извод за конкретно поведение на пострадалия, с което да е допринесъл за настъпването на ПТП. Не са ангажирани годни доказателства, които да опровергават категоричния извод на вещите лица, че единственото действие, което е довело до произшествието, е предприетата от водача на лекия автомобил противоправна маневра. Препречвайки перпендикулярно траекторията на движение на управлявания от ищеца мотоциклет, в нарушение на хоризонталната пътна маркировка, виновният водач го е лишил от възможност да предприеме своевременно спасителна маневра. Ударът е бил неизбежен, тъй като оставащото разстояние е било недостатъчно за безопасно разминаване. Липсват данни за конкретна маневра от страна на мотоциклета, която да е допринесла за удара му с автомобила. Категорични данни за закъсняла реакция не са събрани, а решението не може да почива на предположения. Предвид събраните доказателства, че опасната ситуация е възникнала на малка дистанция, а маневрата на автомобила се е отличавала с известна рязкост, може да се направи обоснован извод, че ищецът не е разполагал с достатъчно време, за да разпознае намеренията на другия водач и да предприеме своевременна спасителна маневра.

По повод възражението за превишена скорост събраните специални знания са разнопосочни, като съдът кредитира повторната САТЕ за скорост от 79,70 км./ч. преди ПТП, тъй като е основана на по-детайлен анализ на констатираните в досъдебното производство следи и съдържа по-задълбочена обосновка на математическия алгоритъм. Независимо от събраните

доказателства за шофиране с превишена скорост, принос на пострадалия не е налице, доколкото според повторната САТЕ, инцидентът е бил непредотвратим дори при спазване на ограничението. Вариантът, според който ищецът е имал възможност да избегне инцидента, предполага същият да е формирал представа за опасната ситуация много преди да е възможно да се установят намеренията на водача на автомобила. По изложените съображения съдът не кредитира заключението в тази част.

Фактът, че към момента на удара ищецът е бил с правилно поставена обезопасителна каска, съдът намира за категорично доказан от показанията на свидетел очевиден и заключението на СМЕ, според което именно това го е предпазило от фрактура на черепа.

Безспорно е установено и че ищецът е бил правоспособен водач за съответната категория, поради което и в тази част възражението за съпричиняване се явява неоснователно.

При отсъствие на категорични доказателства за причинно - следствена връзка между поведението на ищеца по време на реализиране на произшествието и настъпилия вредоносен резултат, обезщетението не подлежи на редуциране и се дължи в пълния определен размер от 200000 лева, до който размер искът следва да бъде уважен.

По отношение на имуществените вреди по делото са представени писмени доказателства за направени разходи за медикаменти, медицински дейности и изделия на обща стойност 11811.15 лева, които според СМЕ са в причинно-следствена връзка с увреждането, поради което в тази част искът е доказан по основание и размер. Претенцията се явява неоснователна само досежно сумата от 192 лева по фактура №2137/22.07.2021г. с основание „превод на епикриза“ предвид липсата на представени доказателства за причинната ѝ връзка с уврежданията и проведеното лечение.

Във връзка с искането за присъждане на законна лихва, съдът отчита, че отговорността на застрахователя е договорна, като при сега действащия КЗ /в сила от 01.01.2016 год./ отговорността за забавата на деликвента е ограничена. Това задължение, съгласно чл.429, ал.3 от КЗ, е за периода след датата, на която застрахователят е бил уведомен за настъпване на застрахователното събитие било от застрахования, било от увреденото лице или от датата на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. В конкретния случай, са представени доказателства, неоспорени от застрахователя, за предявяването на застрахователна претенция от ищеца на 29.01.2021г. и на 29.11.2021г. За главницата от 200000 лева, законната лихва следва да се присъди от 29.01.2021г. За разходите направени до 29.01.2021г. в размер на 8213.86 лева лихвата следва да се присъди от тази дата, а за остатъка от 3821.23 лева, лихвата е дължима от 29.11.2021г.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, вр. чл.38 от

ЗАдв. в полза на процесуалния представител на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 13118.23 лв. съобразно уважената част от иска, за предоставената безплатна правна помощ.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК, на ответника се дължат разноси съразмерно с отхвърлената част от иска в размер на 3.45 лв. от общо 3812.70 лева (поисканите със списъка по чл.80 от ГПК разноси за депозит за СПХЕ в размер на 400 лева са платени от бюджета на съда).

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса в размер на 8472.45 лв., определена съгласно чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, върху уважения размер на главния иск, както и сумата от 750 лева, представляваща заплатени от бюджета на съда възнаграждения за вещи лица.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.86 от ЗЗД, вр. чл.429, ал.3 от КЗ „Застрахователна Компания Лев Инс“ АД с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София бул. “Симеоновско шосе“ 67А, **ДА ЗАПЛАТИ** на М. И. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Севлиево, ул. „Баучер“ № 5, ет. 2, ап. 6, сумите както следва:

- сумата от **200 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени вследствие на ПТП, настъпило на 14.08.2020 г. в гр. Варна, по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес“, с рег. № Т2272ВТ, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователна полица № 22/119003403217 със срок на валидност 14.12.2019г. – 13.12.2020г., **ведно със законната лихва** върху нея считано от 29.01.2021 г. до окончателното плащане, както и

- сумата от **11811.15 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди за разходи за лечение за периода 21.08.2020г. – 22.07.2021г., **ведно със законната лихва** както следва: за частта от вземането в размер на 8213.86 лева законна лихва от 29.01.2021 г. до окончателното плащане, а за остатъка в размер на 3821.23 лева, законна лихва от 29.11.2021г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.432 от КЗ за разликата над 11811.15 лева до претендираните 12003.15 лева и иска по чл.86 от ЗЗД за присъждане на законна лихва от датата на всеки извършен след 29.01.2021г. разход до 28.11.2021г.

ОСЪЖДА „Застрахователна Компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат С. Б. С., сумата от **13118.23 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено по реда на чл.38,

ал.1, т.2 и т.3 от ЗАдв. процесуално представителство в производство пред първата инстанция, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА М. И. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Севлиево, ул. „Баучер“ № 5, ет. 2, ап. 6, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Застрахователна Компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, сумата от **3.45 лева**, представляваща сторени в производството пред първата инстанция съдебно-деловодни разноси съразмерно с отхвърлената част от иска, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА „Застрахователна Компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на **ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД**, в полза на Бюджета на съдебната власт, сумата от **8472.45 лева**, представляваща дължимата по делото държавна такса върху уважената част от иска и сумата от **750 лева**, представляваща заплатено от бюджета на съда възнаграждение за вещо лице, на основание чл.78, ал.6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____